

ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ ГРОШОВИХ КОШТІВ ПІДПРИЄМСТВА

Петрик Г.- ст. 3 курсу

Науковий керівник – Михальчишина Л.Г. – к.е.н., доцент
Вінницький національний аграрний університет

Господарюючі суб'єкти використовують грошові кошти незалежно від характеру своєї діяльності. Вони мають потребу в цьому виді ресурсів з однакових, по суті, причин: для ведення своїх операцій, погашення боргових зобов'язань, забезпечення доходу для своїх інвесторів тощо.

Економічна ситуація, яка склалася в Україні, вимагає невідкладного створення додаткових умов для забезпечення ефективного господарювання. Однією з таких умов є формування чіткої та ефективно діючої системи внутрішнього фінансового контролю на підприємствах усіх форм власності.

Сучасні ринкові умови посилюють необхідність систематичного, глибокого контролю фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання усіх форм власності з метою забезпечення більш ефективної віддачі виробництва та вжиття заходів із попередження помилок й ліквідації недоцільностей в їх управлінні.

Статтею 8 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" встановлено, що підприємство самостійно "розробляє систему" форми внутрішньогосподарського (управлінського) обліку, звітності і контролю господарських операцій, визначає права працівників на підписання бухгалтерських документів".

Як бачимо, цим законом чітко не регламентовано обов'язковість прямого внутрішнього фінансового контролю, і, як правило, бухгалтер стає простим реєстратором господарських операцій. У ділових стосунках між керівником та бухгалтером, за відсутності жорсткого регламенту в частині внутрішнього контролю, утворюється певний "вакуум" щодо прийняття рішення на самоперевірку бухгалтерії. Хоча керівники підприємств і наділені правом ініціювати проведення внутрішньої перевірки

стану бухгалтерського обліку на підприємстві, мало хто з них, на практиці, користується цим правом.

Зважаючи на мету і завдання, які переслідує контроль управління, обліку, звітності щодо операцій з грошовими коштами, він потребує використання певної сукупності методів для повної їх реалізації. А це повинно знайти відображення у відповідній методиці контролю використання грошових коштів.

Завданням контролю є розкриття притаманними йому методами і прийомами певної ділянки ланцюжку причинно-наслідкових зв'язків, тобто розширення якісної характеристики явищ, господарської ситуації з використанням позаоблікової, разової інформації. Контроль виступає в даному випадку як додатковий крок в розумінні і оцінці господарських явищ для цілей управління [2, с. 370].

Типові помилки на рахунках каси і банку найчастіше виникають на підприємстві і мають бути ретельно перевірені на предмет порушення вимог чинного законодавства. Необхідно здійснювати контроль недозволених операцій, усувати наявні помилки і перешкоджати їхньому повторному виникненню [1, с. 232].

На нашу думку, необхідно здійснити поступовий перехід від контролю, який проводиться після завершення фінансово-господарських операцій, до контролю, який передують прийняттю управлінського рішення або здійснюється на стадії його виконання.

Запровадження обов'язкового внутрішньогосподарського контролю спрямоване на недопущення фактів відхилень, помилок та неефективності у роботі, своєчасного їх виявлення та усунення, що сприятиме підвищенню ефективності діяльності підприємств, і зокрема використання ними грошових коштів.

Література

1. Коблянська Г.Ю. Облік і контроль грошових коштів у комп'ютерному середовищі / Г.Ю. Коблянська // Вісник Університету банківської справи Національного банку України. - 2014. - № 1. - С. 228–232.
2. Теслюк Н.П. Організація контролю за грошовими коштами та їх еквівалентами, інтегрованого в систему управлінського обліку / Н.П. Теслюк // Управління проектами, системний аналіз і логістика. Технічна серія. - 2012. - Вип. 9. - С. 370-373.

КОНТРОЛЬ РОЗРАХУНКІВ З ПЕРСОНАЛОМ ПО ОПЛАТІ ПРАЦІ

Сидоренко Н.П. – ст. 5 курсу, гр.ОПДзвм - 11

Науковий керівник – Головай Н.М. – к.е.н., доцент

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Контроль розрахунків з персоналом по оплаті праці на будь-якому підприємстві розглядається як досить складний та важливий етап перевірки фінансово-господарської діяльності. Основною метою та методами контролю розрахунків з оплати праці є такі (рис. 1).

Виконання вищезазначених процедур забезпечується системно у відповідній послідовності,

яка визначається як контрольний процес і умовно розбивається на певні складові частини. З метою розкриття сутності окремих методичних підходів до контролю розрахунків з персоналом по оплаті праці, виділяють такі основні етапи перевірки: підготовчий етап, основний етап (етап детальної перевірки) та заключний етап.